

Sammendrag Øygunn

Gjeldskrisen i eurosoneen revitaliserte politisk og økonomisk debatt om hvordan gjeldskriser for stater kan og bør løses. Til tross for en økende grad av anerkjennelse av at en stat kan være insolvent, er dette ikke reflektert i den internasjonale finansarkitekturen. Dette står i motsetning til velutviklede nasjonale kredittmarkeder som har ordnede, lovfestede prosedyrer for hvordan raskt og forutsigbart løse insolvensproblemer for bedrifter så vel som for individer og kommuner.

Ett av hovedargumentene mot å opprette en konkursprosess for stater, er at låntakerlands moral hazard vil øke siden muligheten for gjeldslette i fremtiden vil svekke låntakers insentiver til å unngå å låne over evne eller til uproduktive formål. Videre er det i dag svært omdiskutert å ta långivers rolle med i vurderingen når et lands gjeld restruktureres, til tross for at långivere har bidratt til å skape uproduktive lån og ikke-bærekraftige gjeldsbyrder for låntakerland. I denne oppgaven utfordres disse to forholdene. Oppgaven viser at en internasjonal konkursmekanisme for staters gjeld vil endre både låntakeres og långiveres insentiver, og påstår at en konkursmekanisme slik den skisserer her vil redusere moral hazard i det internasjonale lånemarkedet.

Med bakgrunn i USAs konkurslov for henholdsvis bedrifter, kommuner og individer skisseres i denne oppgaven et rammeverk for en mulig konkursprosedyre for stater. Fire relevante faktorer som skiller seg fra dagens måter å håndtere statlige gjeldsproblemer på defineres. Disse er 1) helhet: prosedyren samler alle långivere i én prosess, 2) nøytralitet, 3) skjerming av nødvendige minsteutgifter og av selvbestemmelse, og 4) umiddelbar frys av gjeldsbetjening og rettssaker mot låntaker. Oppgaven diskuterer hvordan låntakers og långivers insentiver i det internasjonale kredittmarkedet for stater vil endres ved opprettelsen av en konkursprosedyre som følger disse elementene. Diskusjonen bygger også på økonomisk teori for offentlig gjeld og partenes insentiver i kredittmarkeder med asymmetrisk informasjon. Ettersom det finnes begrenset økonomisk litteratur om insentivstrukturer i internasjonale kredittmarkeder, benyttes også relevant litteratur om kredittmarkeder i rurale strøk i utviklingsland.